

Acidul arseniosŭ este pŭcin solubil în apŭ rece, mi se disolvŭ în mare kŭantitate în apŭ feartŭ: zn litrŭ de apŭ satŭratŭ de acidŭ arseniosŭ la temperaturŭ de 100° kŭpinde 100 grame de acest acid.

Acidul arseniosŭ poate sŭ se disolve în amoniaciŭ fŭrŭ a forma sare amoniakalŭ, mi se depŭne din soluŭia a ceaŭta sŭv formŭ de kristale oktaedrice perŭlate.

Acidul chlorhydricŭ disolvŭ acidul arseniosŭ kŭ mŭlt mai mŭltŭ înlesnipe deŭit ana kŭratŭ; dar daka acidul chlorhydricŭ este koncentrat mi ferbinte, atŭnŭi prodŭce kŭ acidul arseniosŭ chlorurŭ de arsenicŭ $AsCl^3$ ce se volatilizŭ.

Acidul azoticŭ mi apa regalŭ transformŭ acidul arseniosŭ în acidŭ arsenicŭ.

Korpi setomi de oxigenŭ, prekŭm hydrogenul, carbonul, pedŭk lesne acidul arseniosŭ.

Acidul arseniosŭ este zn korpi dimorf; D. Woehler a aflat, în efekt, în prodŭktele arderi minierelor de nickelŭ mi de cobaltŭ, kristale de acidŭ arseniosŭ sŭv formŭ de prisme sŭvŭiri transparente, fleksibile, avind aksela paralele la cele doŭ feŭe predominante.

Pinŭ akŭm nŭ s'a pŭtat reproducŭe kristalizacia a ceaŭta prismatikŭ a acidului arseniosŭ. Dar însŭ, kristalele a cesteŭ se transformŭ prin sŭvlimacia în oktaedre perŭlate.

Acidul arseniosŭ poate sŭ se presentŭ sŭv doŭ stŭri isomericŭ; acest factumŭ important s'a stabilit de D. Guibourt.

În momentŭl kind acidul arseniosŭ s'a volatilizat, se aratŭ în plache albe ce aŭ adesea transparenŭa kristalizŭi: Daka se pŭstreazŭ kŭt-va timp acidul arseniosŭ stiklos, kŭar ferit de aer mi de xmiditate, se vede kŭ perde pŭcin kŭtŭ pŭcin transparenŭa sa mi se transformŭ într'zn korpi de tot opak.

Acidul arseniosŭ, esaminat în stape stikloasŭ mi opakŭ, a arŭtat în amindoz kasŭrile niŭe proprietyŭi diferite.

Dŭnŭ D. Guibourt, densitatea acidului arseniosŭ stiklos este de 3,7385, iar a acidului arseniosŭ opak este de 3,699.